

[Christophersen]

den internationale presse, hvor man har udlagt regeringens holdning til forsvarsproblemer, til TNF-modernisering og flere andre ting som udtryk for, at Danmark var ved at ændre hovedstrømningen i sin udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Jeg finder derfor, det er rigtigt, at statsministeren får lejlighed til fra folketingets talerstol at bekræfte, at der ikke er nogen ændring i disse hovedlinjer, at vi stadig beklender os klart til vores alliancer, og at vi fortsat tilslutter os de afgørende elementer i NATOs politik.

Jeg har i begrundelsen nævnt nogle af eksemplerne herpå, og jeg håber, at statsministeren vil benytte denne lejlighed til at ramme en pæl igennem den usikkerhed, som nogle steder er blevet skabt omkring vores holdninger. Det er klart, at der her i huset har været en vis uenighed – og stadig er det – om forsvarspolitikken, og om TNF-moderniseringsbeslutningen var der også en vis uenighed. Men det bør ikke afholde statsministeren fra i dag klart at afgive en bekendelse til det, som har været traditionel dansk alliancepolitik, en ikke-neutralistisk politik, siden 1949.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kunne næsten nøjes med at svare: »Nej, der er ingen ændring.« Men nu har der jo været så megen offentlig debat, så lidt mere bør jeg vel sige.

Under Det europæiske Råds møder finder der jo en fortrolig og særdeles uformel samtale eller diskussion sted, en samtale, som finder sted imellem de ni – eller rettere: nu ti – stats- og regeringschefer. Det er efterhånden blevet en fast – og jeg synes selv en meget god – tradition. Ikke mindst efter den franske præsidents ønske finder de samtaler netop sted som fortrolige samtaler i dette ords egentlige og bedste betydning.

Det er naturligt, at stats- og regeringscheferne deltager i disse debatter, men det er med overraskelse, jeg konstaterer, at den franske præsident over for pressen har omtalt sine indtryk fra det seneste møde. Drøftelser af denne karakter kan jo kun finde sted, hvis fortroligheden bevares.

Hvad angår den særlige karakteristikk, den franske præsident har hæftet på en enkelt regeringschefs udtalelser, kan jeg sige – nu,

hvor præsidenten altså har udtalt sig – at den ikke svarer til de synspunkter, jeg som dansk statsminister gav udtryk for. Der blev ikke fra min side rejst nogen tvivl om Danmarks faste tilhørsforhold til det atlantiske forsvarssamarbejde, tværtimod. Derimod er det klart, at der med hensyn til nogle af de aktuelle spørgsmål inden for dette samarbejde kan være forskelle, f.eks. mellem en dansk og en fransk opfattelse af tingene. Jeg gentog ved den lejlighed de velkendte danske forbehold over for stationering af atomvåben på dansk jord. Det er, hvad der offentligt er kendt som regeringens og socialdemokratiets holdning, og det er vel, når alt kommer til alt, også noget, der er en meget bred tilslutning til i dette ting.

Christophersen (V):

Jeg takker for det svar, vi har fået fra statsministerens side. Jeg nævner i min motivering for spørgsmålet nogle af hovedelementerne i den politik, som vi er med til at tage et ansvar for: TNF-moderniseringen, styrkelsen af de nationale forsvarsanstrengelser og holdningen til Sovjets invasion i Afghanistan.

Jeg er vel vidende om, at der selvfølgelig kan være modsætninger eller afvigende opfattelser, men jeg opfatter statsministerens svar som et klart udtryk for, at der altså ikke kan herske nogen som helst tvivl om, at Danmark står ved de beslutninger, som vi har været med til at træffe de senere år, både mellem stats- og regeringscheferne i NATO og mellem de udenrigsministre, som mødes to gange om året inden for NATO, og at der heller ikke kan være tvivl om vores klare også politiske tilhørsforhold til Det europæiske Fællesskab. Det er jo især det sidste, som er indholdet af de fortrolige samtaler omkring kaffebordet, eller hvad man nu drikker ved den lejlighed.

Jeg takker statsministeren for svaret, hvis det skal opfattes sådan, som jeg her tillader mig at fortolke det.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan sige med hensyn til den fortolkning, der kom til udtryk fra hr. Christophersen, at den deler jeg. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg også går ud fra, at der fra hr. Christophersens side er enighed i den holdning, som